

Pamětní list Karlu Pavlišťíkovi při příležitosti zápisu valašského odzemku do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky, Rožnov pod Radhoštěm 6. 7. 2013.

75. beseda u cimbálu

Lukov 26. října 2013

Programový sborník 75. besedy u cimbálu Valašského souboru Kašava

Redakce: Lukáš Kouřil, Ondřej Pavlišťík, Lucie Uhlíková

Fotografie: archiv SPLK KAŠAVA a účinkujících

Vydalo: Sdružení přátel lidové kultury KAŠAVA, Zlín 2013

www.kasava-splk.cz, info@kasava-splk.cz

Odjezdy autobusů

0:15 Lukov–Štípa–Jižní Svahy–ZUŠ Štefánikova

1:30 Lukov–Fryšták–Jižní Svahy–ZUŠ Štefánikova–nemocnice–Vysoká mez

*Hopsa, chlapci, od země
aneb*

S odzemkem do UNESCO

@SE-MO Data

we care about information

Produkční a reklamní agentura

AKONTA Zlín

*účetní a daňová
kancelář*

- vedení účetnictví
- daňová evidence
- kompletní mzdová agenda
- poradenství v oblasti účetnictví a daní
- zpracování všech typů daňových přiznání
- zastupování klientů na úřadech (FÚ, OSSZ, ZP a pod.)

Kancelář:

Pod Šternberkem 306, Zlín-Louky
telefon: 603 226 635 - 6

www.akonta.cz

Slovo úvodem

Jsou chvíle, kdy se nostalgii člověk neubrání. Tím spíš, když má na hrbetě přes osm křížků a začíná víc se ohlížet „dozadu“. Odtud tedy možná trochu nostalgická nota těchto řádků. Takže... Kdyby mně někdo, když jsem chystal program první kašavské besedy u cimbálu na Lukově, řekl, že budu i u její pětasedmdesáté, velice bych zpozorněl. A kdyby k tomu dodal, že program té pětasedmdesáté besedy bude věnován zápisu valašského odzemku na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky s připomenutím skromného, ale přece jen faktického příspěvku Kašavy k tomuto významnému kulturnímu počinu, to už bych se asi začal „štípat do líca“ pro kontrolu, zda se mně to jen nezdá, že něco takového slyším. No vida a je to tady – a ke „štípání do líca“ není žádného důvodu.

Těm později narozeným je třeba vysvětlit, proč ten nostalgický tón. První z těch pětasedmdesáti besed, kterým se dostalo od etnografa Ludvíka Kunze názvu Lukovská setkání s folklorem, se totiž konala v lukovském kulturním domě v roce 1976. A pořádalo ji mezi renomovanými valašskými folklorními soubory souborové batole, které se narodilo v roce 1971 kdesi, kde už snad „ani Valašsko není“. Ona to totiž pro to batole jménem Valašský soubor Kašava nebyla žádná procházka růžovým sadem, než dospělo a dříve narození sourozenci jej přijali mezi sebe. Ale vše se nakonec v dobré obrátilo, odzemek v choreografii Jindřicha Kovářů se stal brzy součástí kmenového repertoáru. Tanečníci Mira Žák a Janek Podešva zazářili spolu s ostatními s odzemkem v bloku „Vitajte na valašském bále“, Jožka Sousedík a Jarek Šála si několikrát troufli do odzemkářské soutěže „Kdo vyskočí, ten je chlap“ a oba přitom jednou stáli na stupni vítězů za zisk druhého místa. No, a Jiří Perůtka spolu s Karlem Pavlišťíkem jsou členy Rady pro valašský odzemek, přičemž ten první je dlouholetým členem poroty soutěže „Kdo vyskočí, ten je chlap“ a ten druhý dokonce významně přispěl k jejímu zrodu. A v programech lukovských besed našel odzemek v podání jeho špičkových nositelů mnohokrát uplatnění...

Takže mi budiž dovoleno bez sentimentu považovat výše uvedenou „odzemkovou bilanci Kašavy“ – souboru zrozeného na zcela zelené louce nejzápadnějšího cípu Valašska, kde o tomto ztepilém tanci nebylo ani vidu, ani slechu – za malý zázrak, ze kterého můžeme mít všichni v centru i ve všech koutech Valaška radost a dnes si ji tady spolu se vzácnými hosty užít.

Karel Pavlišťík

Valašský odzemek

Valašské tance jsou zajímavé svou živostí, pestrostí pohybů a často i humorem. Rytmic-ky jsou bohaté střídáním tempa, po stránce výkonné překvapujícím bohatstvím prvků. Co do námětů dělil bych je na dvě skupiny, dějovou a citovou. U prvé jsou humorně předváděny, často i karikovány typické pohyby zvířat (žabský, ježí) i lidí v různých den-ních příhodách a zaměstnáních (kominářský, kovářský, řeznický, šátečkový, hubičkový, troják, čtverák apod.). Tyto tance mají ustálenou formu, která se celkem, až na nepatrné variace, nemění. Tvůrce jednou předtančil, tanec se zalíbil, utkvěl v paměti a tradicí se dále dochovával.

Většina valašských tanců (podobně je to v písniích) vyznačuje se tím, že jsou krátké, komposičně jednoduché. Jsou ovšem i výjimky, např. „valašský“, jenž se skládá z ně-kolika tanců v jeden shrnutých a trvá značnou dobu. Jiné podobné déle trávající tance s množstvím figur pro obtíž zapamatování upadly asi v zapomenutí. Do druhé skupiny řadil bych právě delší tance, které však se tak přesně netradovaly, nýbrž prožívaly od pří-padu k případu, improvisovaly se, vytryskující jako výboje nakupené životní energie, zvl. při pastýřském zaměstnání v horské osamělosti. Proto jsou to chlapské tance a oby-čejně sólové.

K nim patří i valašský odzemek, dnes takto snad pod vlivem slovenského jmenovaný. Že i tu lepší výkony byly napodobovány, je nabitelné a není divu, že přes neobyčejnou výkonnou volnost několik pohybových prvků se napodobuje a opakuje. Že takový tanec volného stylu žádá neobyčejné síly a pružnosti svalové, „dobrých měchů“ a hospodár-nosti respirační, bezvadné rytmičky srdeční a značných schopností duševních, kompo-sičních, netřeba zdůrazňovati. O originalnosti našeho valašského odzemku dnes se přití, bylo by vlastně anachronismem, ježto víme bezpečně, že i takové projevy lidového života se přenášely, migrovaly. Tolik je jisto, že náš tanec i podobný odzemek slovenský a vůbec skupiny tanců hajduckých vznikly v chlapských družinách ať už pastýřských, nebo ná-jemných vojáků-hajduků, nebo samopašných horských dětí zbojnických. Zatančil si sice i ve starých poddanských osadách čistě zemědělských (například v Polance) některý chasník z bravúry sólo na „čopce“ (v dřepu), hlavně však se hajdukovalo v osadách, které se blíže stýkaly s pastýřstvím valašským.

Píseň, k níž se dnes (aspoň na Rožnovsku) obyčejně odzemek tančí, je ovšem slo-venská, víme však bezpečně, že i na jiné popěvky a melodie (na Hrozenkovsku až šes-tery) se tančovalo, takže činiti odtud jakési dedukce národopisné bylo by pochybené, zvláště když třetí sloka, zřejmě v pozdější době nebo zcela nedávno připojená, je vlast-ně umělá písnička olomouckého kvardiána Žačkoviče, jenž parodiemi si ulevil v zášti proti nenáviděným odbojným Valachům, kteří za obležení i okupace se osmělili Švé-dy podporovati. Víme dnes, že onen Roman, aspoň později, byl docela věrný císařský poddaný. Proto pochopíme tendenci dvou posledních veršů, jež ostatně do počtu taktů jsou nadbytečné. Celá ta protireformační třetí sloka je zřejmý neorganický jen přílepek.

PODHORAN LUKOV a. s.
SE SÍDLEM V LUKOVĚ, OKRES ZLÍN

Ústředna: 577 116 111

zlín.

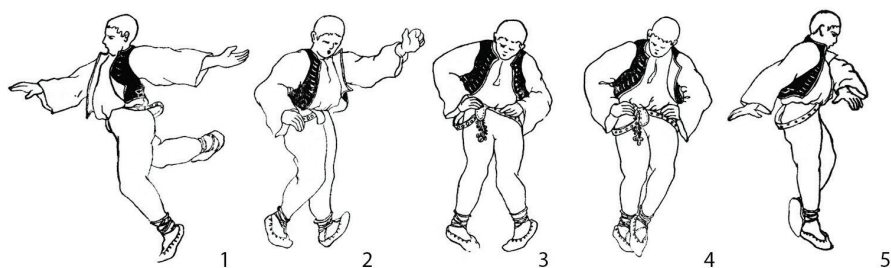
Vonica 80

Folklorní skupina nesoucí název Vonica 80 je složena z bývalých tanečníků zlínského Slováckého souboru Vonica, kteří se coby „souborové oldstars“ vrátili ke svému dřívějšímu koníčku. Vsadili na zralý taneční i pěvecký projev i přesvědčivost a věnují se především interpretaci párových tanců z moravsko-slovenských Kopanic. Jejich repertoár tvoří nová pěvecká i taneční čísla. Každý z tanečníků a tanečnic se studiem a především interpretací tanců podle dochovaných originálních videozáznamů z 50. let 20. století zabývá již desítky let. Nespornou výhodou této taneční sestavy je nejen kvalitní personální obsazení na scéně, ale i dostupnost fondu vizuálních záznamů, kam mohou členové při nácviu repertoáru nahlédnout a porovnávat taneční interpretaci současnou, minulou i tu, která byla ovlivněna činností folklorních souborů.

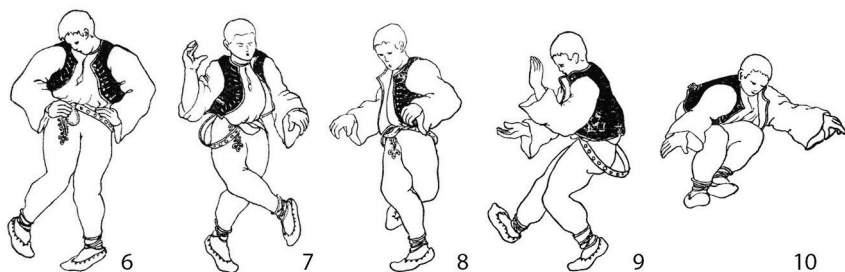

<p>1. Hejsa, chlapci, od země!
Gdo tý kozy požene?
A já bych tý kozy hnál,
ale sem sa vlčka bál.</p> | <p>2. Štýry kozy, pátý cap,
gdo vyskočí, ten je chlap!
Byl by já si vyskočil,
Ale sem sa potočil.</p> |
|--|---|
3. Aj Romane, Romane,
náš valašský hejtmane!
Tys nám temu neradíl,
S nama sas o to vadíl:
Takým že sa zle daří,
Co sú proti císaři.

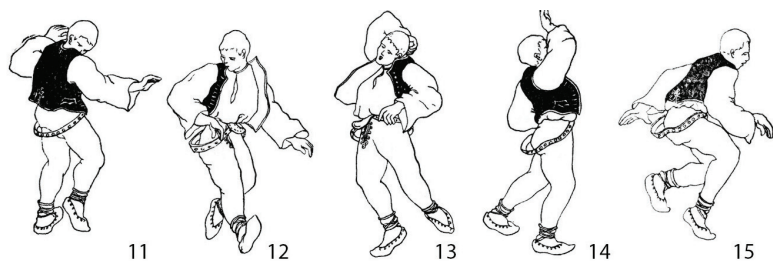
Píseň a mezihra splývají v jeden celek, stále se několikrát po sobě opakují. Počíná se zvolna, čím dále tím více se zrychluje a vyvrcholí v divokém tempu a rázem, na znamení tanečnickovo, se končí. Tanec začíná pravidelně skokem na volné prostranství (obr. 1, 2). Počáteční pohyb je pomalý, – ruce v bok – a vytáčením chodidel (3. – špicemi k sobě, patami od sebe a naopak) pohybuje se tanečník buď do kruhu, nebo bočně vpravo, vlevo a akcentuje přízvukné i nepřízvukné doby taktů pohyby ramen. – Druhou částí tance je přešlapování, kladení špice, paty před špici druhé nohy (4), křížení nohou s otáčkami (5), výpony a poklesy na celé chodidlo (6). Tempo je již rychlejší. – Třetím stupněm jsou podupy. Např. na prvou osminu podup pravou (7), na druhou podup levou, pata za patou v mírném podřepu,

směr chodidel na nohou vpravo vlevo zevnitř, vysazení ramen, ruce ohnutě upažené akcentují doby. Třetí osmina: postavení pravé nohy na špičce kupředu. Čtvrtá osmina: vytočení paty dovnitř, klesnutí na celé chodidlo. Levá noha mezitím se připraví nadzvednutím k dalšímu podupu (8, 9). Na první osminu druhého taktu podup levou před pravou, na druhou osminu též podup pravou (10), na poslední osminu podup levou,

pravá mírně ohnutá zanoží, na prázdnou čtvrtou osminu vytočení ve výponu na špičce vpravo nebo vlevo a pokles na celé chodidlo (11). Pohyb se zpestřuje předklony, záklony, úklony, toporným postojem těla, pohybem rukou, hlavy, různými polohami nohou a podupy, třebas dvěma na jednu osminu. – Čtvrtým stupněm jsou ještě volnější pohyby nohou. Např.: ohnutě přednožit (12), zanožit pravou vlevo (13), poskoky v podřepu o patách (14), vzpřímení apod. Tyto pohyby přecházení ve skoky (15),

Alena a Petr Čípovi

Alena Čípková je děvčice ze Slovácka, provdaná na Valašsko. Muzikantka s kořeny ve folklorních tradicích Uherskohradištska a se zkušenostmi ve více hudebních žánrech. V současné době se, kromě výchovy malého synka, věnuje občasnému koncertování či vystupování s folklorním pěveckým sdružením „Kružek štyr tet“.

Její manžel Petr Číp je členem Cimbálové muziky Soláň (klarinet, zobcová flétna, gajdy) a taky gajdošské muziky, která příležitostně seskupení „Kružek štyr tet“ doprovází. Spolu s bratrem Miroslavem a otcem Pavlem provozují dílnu na výrobu historických a lidových dechových hudebních nástrojů.

Zakladatel dílny Pavel Číp (1944) se nemalou část svého života zabýval studiem historických moravských gajd dochovaných v muzejních depozitářích či v soukromých sbírkách a následně jejich výrobou. Značnou měrou se zasloužil o obnovení zájmu o hru na gajdy na Moravě. Za svůj přínos k udržování lidových tradic byl v roce 2008 oceněn titulem „Nositel tradice lidových řemesel“.

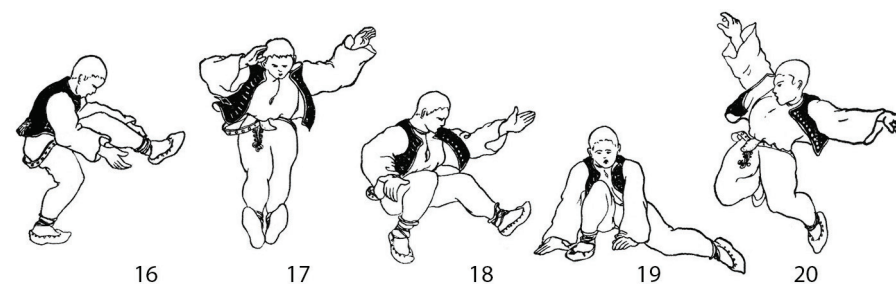

Mnohokrát za těch pět let Vsacan reprezentoval Vsetín, Zlínský kraj a celou Českou republiku na nejprestižnějších scénách v zahraničí. Ve slovenské Východné a Těrchové, v Chorvatsku, Srbsku, Černé Hoře, v italském Římě, na Sardinii, v maďarské Budapešti, kde v konkurenci patnácti profesionálních souborů z celého světa získal třetí místo: Byl oceněn jako jediný amatérský soubor a vyhlášen největším a nejmilejším překvapením celého festivalu. V tak velké a těžké mezinárodní konkurenci to bylo hřejivým pohlazením a balzámem na srdcích mladého vsacanského kolektivu. Následovala účast na celosvětovém festivalu, který se koná jednou za pět let, v čínském Pekingu. V Národním čínském divadle soubor zazářil a rozdával radost vděčným divákům, ale i mnoha zahraničním hostům. Opětovně získal ocenění jako nejlepší zahraniční soubor. Byl vyslán reprezentovat ČR do kyperské Larnaky a Nikózie a poté obdržel z Ministerstva zahraničí děkovný dopis za vynikající reprezentaci tradičního lidového umění.

V letošním roce byla souboru Vsacan udělena cena Nadace SYNOT coby nejlepšímu souboru Zlínského kraje, který reprezentoval Českou republiku na světových pódiiích.

poskoky obounož, jednož s přednožením sounož (16), jednož s potleskem do dlaní, dopady toporně i skrčmo, vymršťování (17), přednožování v dřepu (18) a kola únožmo (19) v podporu dřepmo za rukama. Tanec končí vymršťením do výše, při dopadu podupem a mávnutím ruky (20). Tančí-li se s valaškou (holí mající za rukojeť sekyrku), zaseknutím valašky do země.

Na přiložených obrázcích znázorněn je částečně postup tance a držení těla. – Nejen tanečník, ale i diváci bývají živelností pohybů elektrizováni, často až k extatickému vzrušení.

Miloš Kašík

Převzato z časopisu Naše Valašsko 1930, č. 1.

75. beseda u cimbálu

Lukov 26. října 2013

*Hopsa, chlapci, od země
aneb S odzemkem do UNESCO*

Program

1. **Odzemek a obuškový (bardi)** Roman Martínek
Pavel Tomeček
2. **Gajdošské z Kopanic** Alena a Petr Čípovi
3. **Odzemek a obuškový (mistři)** Šimon Fízek
Vojtěch Golán
4. **Za zbojníka provdaná** DPS a CM VS Kašava
hud. úprava Petra Pavlišťiková
5. **Zbojnické z moravsko-slovenského pomezí** CM Kašava
hud. úprava Antonín Bařinka
6. **Turecký pochod (W. A. Mozart)** CM Kašava
hud. úprava Antonín Bařinka
7. **Stredoslovenský hajduk** CM Kašava
úprava Jan Rokyta
8. **Hornácký odzemek** Vonica 80
9. **Po valašsky od země** VS Kašava
choreografie Ondřej Pavlišťík, Aleš Mlýnek,
Karel Pavlišťík, hud. úprava Petr Král
10. **Gajdošku s gajdama** Kašavské gajdošské trio
11. **Hopsa, chlapci, od země (odzemkářští učedníci)** Václav Julina,
Jiří Sousedík, Josef Sousedík
12. **Cesta odzemku do UNESCO** Petr Dobrovolný
13. **Mařena** SVPT Vsacan
choreografie Libuše Hynková
hud. úprava Bedřich Lichnovský
14. **V hoře pěkná jedlica** zpěv Zdena Straškrabová
hud. úprava Bedřich Lichnovský
15. **Zbojnický tanec** SVPT Vsacan
choreografie Miroslav Ekart
hud. úprava Bedřich Lichnovský

Slovem provázejí Jana Pluhařová, Karel Pavlišťík, Lucie Uhlíková, Petr Král

Vsacan – 70 let

Soubor valašských písní a tanců Vsacan patří k nejstarším amatérským souborům v České republice. Svou činnost rozvíjí ve Vsetíně a na domácí i světová pódia přenáší lidové písně, tance a obyčejovou tradici etnografického regionu Valašsko. Repertoár interpretovaný muzikanty, zpěváky a tanečníky souboru vychází z projevů lidové kultury obyvatel horské oblasti západní části karpatského oblouku. Soubor předává tuto prostou krásu jak v původní podobě, tak i v různých formách jevištní stylizace, spolupracuje s rozhlasem, televizí a filmem.

V roce 1956 byl Vsacan jako vůbec první amatérský folklorní soubor v Československu vyslán na Mezinárodní folklorní festival do Anglie. Je to již skutečně dávno a dnes znají kolektiv diváci v mnoha dalších zemích několika kontinentů. V současnosti tvoří Občanské sdružení Vsacan více než dvě stovky nadšených a srdcem zapálených milovníků folkloru ve všech věkových kategoriích.

Přestože soubor v letošním roce slaví 70. výročí, za pět let uplynulých od posledního výročí se značně omladil a uskutečnil desítky vystoupení na prestižních domácích festivalech. Jen namátkou vzpomeňme účast na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici, na Pražském jarmarku či Vsesokolském sletu v Praze, na festivalech v Lázních Bělohrad, v Karlových Varech, Ostravě, Tvrdonicích, Mikulově, Kroměříži, v Plzni, ve Zlíně, v Dolní Lomné, Rožnově pod Radhoštěm a jinde.

když celý proces zaštiť renomovaná kulturní instituce. Volba logicky padla na rožnovské Valašské muzeum v přírodě. I v této věci nám byl pan ředitel nakloněn – dohodli jsme se, že ustavíme Radu pro valašský odzemek jako poradní orgán ředitele. Oslovili jsme odborníky-etnografy, především Karla Pavlišťáka a na jeho doporučení Kateřinu Černíčkovou a Jitku Matuszkovou, které se významně podílely na vzniku dokumentu *Odzemek*. Ředitel muzea do Rady nominoval dvě mladé schopné pracovnice muzea Janu Tichou a Evu Románkovou. Na naše doporučení byli do Rady jmenováni odzemkáři-lektoři, porotci a další nadšenci a 26. února 2010 se konala ustavující schůze.

Byl vypracován a schválen „Statut Rady pro valašský odzemek“, práce v RVO byla rozdělena do tří sekcí: etnografické, sekce odborníků a znalců a sekce organizační. Plán činnosti spočívá především

v naplňování základního cíle – udržet valašský odzemek, jako projev tradiční valašské lidové kultury, živý.

Důležitým počinem je, že na návrh RVO, bylo ve Valašském muzeu v přírodě zřízeno dokumentační středisko valašského odzemku, kde se soustřeďují veškeré informace a dokumenty o tomto jevu. Po řadě konzultací s odborníky a pracovníky NÚLK Strážnice byl vypracován návrh na zápis do republikového Seznamu a ten byl předán v únoru 2012 na Ministerstvo kultury. V dubnu byla delegace ve složení Karel Pavlišťák, Petr Dobrovolný, Radek Bryol a Josef Golán obhajovat návrh před členy Národní rady pro tradiční a lidovou kulturu v Praze. Výsledkem bylo, že 7. 12. 2012 rozhodla tehdejší ministryně kultury Alena Hanáková, že statek „Valašský odzemek“ byl zapsán do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky.

Petr Dobrovolný

Podrobnosti lze nalézt na stránkách VMP www.vmp.cz v sekci „Odborná činnost“

Účinkují

Soubor valašských písní a tanců Vsacan

Vedoucí souboru: Miroslav Ekart

Vedoucí taneční složky: Jakub Ekart

Vedoucí muziky: Paľo Lambert

Primáš CM Vsacan: Luděk Dobrovolný

Odzemkáři

Roman Martínek, Pavel Tomeček, Šimon Fízek, Vojtěch Golán, Václav Julina, Jiří Sousedík, Josef Sousedík

Petr Dobrovolný

Vonica 80

Umělecký vedoucí: Jan Mička

Kašavské gajdošské trio

Tomáš Holík, Martin Křížka, Ladislav Křížka

Valašský soubor Kašava

Umělecká vedoucí: Lucie Uhlíková

Vedoucí taneční složky: Ondřej Pavlišťák

Vedoucí dívčího pěveckého sboru: Petra Pavlišťáková

Primáš CM Kašava: Petr Král

Primáš CM VS Kašava: Antonín Bradáč

Program připravili

Autoři programu: Karel Pavlišťák, Lucie Uhlíková, Petr Král

Režie: Michal Preininger

Spolupráce: Petr Dobrovolný, Josef Sousedík, Ondřej Pavlišťák

Produkce: Petr Dobrovolný, Ondřej Pavlišťák a kolektivy VS Kašava a Mladá Kašava

Zvuk a světla: Marcel Rech, Alois Kopřiva

Výzdoba sálu: Iveta Krmášková

Prosíme diváky sedící na tanečním parketu, aby si laskavě po skončení programu odnesli židle ke svým stolům.

Po dobu trvání programu je bufet uzavřen.

Prosíme vážené hosty, aby nekouřili ve velkém sále a jako kuřárny využívali zádveří.

zlín. Akci podpořilo statutární město Zlín.

Zveme Vás na akce Kašavy v sezóně 2013/2014

30. listopadu 2013, Jasenná, Koncert CM Kašava
14. prosince 2013, 19:30, Lukov, 76. beseda u cimbálu
15. prosince 2013, 16:00, Malá scéna, Zlín, Vánoční besídka u cimbálu
24. prosince 2013, 22:00, náměstí Míru, Zlín, Tradiční štědrovečerní zpívání
8. února 2014, 19:30, Lukov, 43. valašský bál
13. dubna 2014, 16:00, Městské divadlo, Zlín, Koncert VS Kašava

Vstupenky na besedu a bál si můžete objednat a zakoupit u členů souboru Kašava, tel. 736 170 048 (Iva Křenová).

Klub přátel Kašavy

Staňte se členy Klubu přátel Kašavy a budete moci využívat těchto výhod: koupě až šesti vstupenek se slevou 20 %, zasílání pozvánek na akce Kašavy, prémie při návštěvě lukovských akcí.

Členem Klubu přátel Kašavy se můžete stát vždy na dvě sezóny, slevy tedy můžete využít na šesti akcích. Stačí zaplatit pouhých 100 Kč a nahlásit údaje pro zasílání pozvánky. Prémie je vyhlašována na každou lukovskou akci, tedy besedy u cimbálu a bál. **Dnes jsou to dva chlebičky zdarma.**

Cesta valašského odzemku na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR

Když byl v listopadu 2005 zapsán tanec verbuňk mezi Mistrovská díla ústního a nemateriálního dědictví lidstva UNESCO, do odzemkářů na Valašsku to píchlo jak do vosího hnízda. Každopádně to byla silná výzva. A tak skupina nadšenců začala přemýšlet, jak na to, aby se i odzemku dostalo stejného vyznamenání. Mezitím se však změnilly podmínky. Už nelze podávat žádosti přímo do UNESCO, ale členské země mají mít své národní seznamy, a teprve díla zapsaná v nich lze na doporučení Ministerstva kultury nominovat na seznam UNESCO.

Aby něco takového bylo možné, je třeba, mimo jiné, splnit dvě základní podmínky: příslušný kulturní jev musí být živý a musí být řádně zdokumentován. Skupina tvořená převážně vynikajícími tanečníky odzemku (Pavel Tomeček, Jiří Stanovský, Petr Šamánek, Mirek Ekart st., František Růžička, Jiří Martínek, Oldřich Štroblik ad.) se těmito otázkami začala intenzivně zabývat a přemýšlet, jak motivovat mladé tanečníky, aby odzemek tančili. Postupně se tyto debaty přenesly na půdu Valašského folklorního sdružení, pořadatele pravidelných školení a seminářů pro vedoucí folklorních souborů a zájemce o lidový tanec. Přestože se do programu těchto seminářů začal zařazovat odzemek ve větší míře a soubor Vsacan ve spolupráci s Valašským folklorním sdružením organizoval samostatný víkendový seminář pouze k odzemku (a zájemců bylo vždy dost), na soutěžích a přehlídkách interpretů ubývalo. Následovaly diskuse, které pojmenovaly některé možné příčiny – např. že se na seminářích učily pouze figury odzemku,

řadu folklorních souborů, nejdůležitějších udržovatelů odzemku, vedou ženy a pro ně je mnohdy problém odzemek mladé adepty učit.

Shodou okolností začal ve stejné době Národní ústav lidové kultury ve Strážnici připravovat filmový dokument o odzemku v rámci edice *Lidové tance z Čech, Moravy a Slezska, řada II. Mužské taneční projevy*. Na tomto projektu členové výše zmíněné skupiny z Valaška intenzivně spolupracovali a vznikl tak vynikající materiál jak pro lektory, tak pro další zájemce.

Členové Valašského folklorního sdružení se nakonec shodli na myšlence uspořádat vícedenní seminář s cílem naučit frekventanty nejen jednotlivé figury, ale celou sestavu odzemku, „ušitou“ každému na míru podle jeho schopností a dispozic. Při řešení problémů jak, za co a kde seminář uskutečnit, jsme měli štěstí. Při přípravě Rožnovských slavností 2009 jsme se o těchto problémech zmínili řediteli Valašského muzea v přírodě Ing. Koukalovi, který nám nabídl možnost zrealizovat akci podobně jako se to děje se školou mladých primášek, se kterou má muzeum zkušenosti. Nabídl prostory, techniku i finanční příspěvek, my zase organizaci, lektorské zajištění a spolufinancování zapojením do systému grantů. A byl tu první ročník Školy mladých odzemkářů, přičemž v letošním roce proběhl už pátý ročník.

Ale to už jsme ve ValFoSu začali vážně debatovat o zápisu na Seznam nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky. Z webových stránek Ministerstva kultury jsme si opatřili veškeré materiály upravující tuto záležitost a shodli jsme se na tom, že bude dobré,

Rožnovské slavnosti – soutěž v odzemku „Kdo vyskočí, ten je chlap“ (2007).

Rožnovské slavnosti – soutěž v odzemku „Kdo vyskočí, ten je chlap“ (2009).

Rožnovské slavnosti – soutěž v odzemku „Kdo vyskočí, ten je chlap“ (2007).

Vsetínský krpec – soutěž v odzemku – Memoriál Dušana Růžičky (2012).